

Durmuş Hocaoğlu

Dersimiz Milliyetçilik: XXVI

Din’de “İkame” Prensibi ve Marksizm: 2

Yeniçağ., “Analiz”, 06 Mayıs 2007, Pazar., s.12
“Analiz” Sıra No: 522; 2007-037; Mayıs-02

YENİÇAĞ

Russell yapmış olduğu bu mukayesede hiç de haksız değil; Marksizm hiç şüphesiz kesinlikle din düşmanıdır; Lenin’in dediği gibi, “*Marksizmin felsefî temeli... tamamen ateist ve dine karşı tavırdaki diyalektik maddeciliktir./.../ Din halkı uyutmak için kullanılan afyondur. Marx’ın bu sözü din konusundaki Marksist görüşün temel taşıdır.*”[1]. Kuusinen bunu şu şekilde açıklar[2]:

“Marksist felsefî materyalizm, tabiatın yaratılmamış, ezelî ve ebedî, sonsuz (zaman ve mekân olarak sonsuz — D.H.) olduğunu isbat etmek sûretiyle **ateizm**’e sağlam bir temel sağlar.”

Ancak, bu, O’nun “bir tür” din hâlini almasına mâni’ olmamıştır. Din’in her türlüşünü düşman ilân eden Marx, R. B. Downs’ın tâbiriyle, “Peygamber” olup çıkıvermiştir nitekim – “Proleterya’nın Peygamberi” - ve baş-eseri Kapital ise “Kitâb-ı Mukaddes[3]. Ve yine Marksizm de düşmanı olduğu Din’den ve tabiatıyla de Hristiyanlık ve Yahûdilik’ten çok unsuru alarak felsefesine katmıştır.

Filhakîka Marksizm’in tarih şemâsı, Hristiyanlığın derin izlerini taşır. Nitekim, O’nun da, Âdem ile Havvâ’nın cenneti gibi bir cenneti vardır: “**İlkel Komünal Toplum**”. Sonra bu cennet hayâtı bozulur: “**İlk Günah**” (Kadîm Günah, Original Sin) gibi bir günah ile. Âdem ile Havvâ’yı Cennet’ten kovduran yasak ağacın meyvesine karşı duydukları hırsdır; Marks’ın cennetini bozduran da insanlığın içinde tomurcuklanan hırsdır: Mülkiyet Hırsı! Ve pek az kişi bilir, nasıl ki Hristiyanlığın cennetinde Âdem, Havvâ’nın – yâni “Kadın”ın - iğvâsıyla yoldan çıkarsa, Marks’ın cenneti de yine “Kadın” yüzünden bozulur. Çünkü, mülkiyet âile ile başlar ve âile ise “kadın”ın ortak mülk olmaktan çıkıp bir erkeğe âit olmasının eserdir. Yâni Marks’ın dininde de Kadın, İlk Günah’ın ve dolayısıyla da – aynen Hristiyânî Teoloji’deki gibi – “İnsanın Düşüşü”nün ve “**Tarihin Başlangıcı**”nın da müsebbibidir. Marksist felsefedeki Hristiyânî formlar sâdece bu kadar değil elbette: Nasıl ki Tarih, Cennet’ten tard ve “**İnsanın Düşüşü**” ile başlamışsa, bir çile süreci ile devam eder ve hep, o, ilk hâle, Cennet’e geri dönmeye çalışarak ilerler: “İlkel Komünal Toplum”dan sonra gelen “Köleci Toplum”, “Feodal Toplum”, “Kapitalist Toplum”, “Sosyalist Toplum” v.s. şeklindeki tarihî safâhat, aslında bir keffâret, bir arınma, Tanrı’nın, Arz’daki “**Şeytan Devleti**”ne (Civitate Diabolis) karşı açtığı savaştaki kademelerdir ve hedef de yine

Augustin'n kodifiye ettiği gibi, bir “**Tarihî Kader**” (Fatum Historicum) şeklinde ilerler ve en nihâyetinde Arz'da tekrar cennetin te'sisi ile noktalanır. Burası “Tarihin Sonu” olup, varılan ise, Hristiyanlık'ta “**Tanrı Devleti**”dir (Civitate Dei), Marks'ta ise devletsiz, sınıfsız, mülkiyetsiz “Dünya Toplumu”.

Bu kadar da değil: Marks kendi dünyasında bir peygamberdir ve peygamberler de mâsumdur; hatâdan münezzeh yâni; tabiatıyla Marks dahi öyle olmalı. Öyle de nitekim: Peygamberânî (profetik) bir duruşu vardır, vahy almış bir peygamber – hattâ “**Tanrı Oğlu**” - gibi konuşur; çünkü Kâinat'ın temel kanunu, uçan-kaçan herşeyin tâbî' olduğu, kanunların kanunu olan “Diyalektik Materyalizm”in kâşifi O olduğu gibi, insanlığın bütün mâcerâsını, geçmişini ve geleceğini dahi hiç şaşmadan bilen de O'dur.

Dahası da var: Marks'ın ‘irtihâlınden’ sonra O'nun fikirlerini tatbîkâta koymak üzere harekete geçen şâkirdlerinin kurmuş olduğu teşkîlatlar da bir tür “kilise”dir; hele O'nun en büyük şövalyesi olan, “*sâhibü's-seyf ve'l-kalem*” Viladimir İlyiç Lenin'in bâni olduğu Komünist Partisi!. Nasıl ki Kilise ve Papa – “Ultramontanizm” prensibi mûcibince - yanılmaz ise, “Parti” ve “Reis” dahi öyledir; Parti herşeyi bilir ve en iyisini bilir ve dahi Parti'nin başındaki kişi de, tek başına Parti demektir.

... hârika bir din.

[1] V. İ. Lenin., *Din Üzerine.*, Çeviren: Seçkin Cılızoğlu., Ser Yayınevi., Ankara, 1975., s.26-27;

[2] Kuusinen., *Diyalektik Materyalizm.*, Çev.: Cem Karakaya., Sosyal Yay., İst., Mart 1975., s.145;

[3] Robert B. Downs., *Dünyayı Değiştiren Kitaplar (Books That Changed The World).*, Çev.: Erol Güngör., Tur Yay., İst., 1980., Bölüm: 7: “Proleryanın Peygamberi: Karl Marx (1818-1883): Sermaye”., s.145 v.dv.

Hristiyanlığın Cennet'ten kovulma ve İnsanın Düşüşü diskuruna göre, yılan kılığındaki İblis, doğrudan, daha mukavim gördüğü Âdem'i değil, daha zayıf olan Havvâ'yı ifsâda yönelir; sonrası kolaydır nasıl olsa: Âdem'in kışkırtılarak yoldan çıkarılması Havvâ'ya tevdi edilmiştir; yâni, Cennet'in bozulması ve insanlığın bitmeyen çilesinin başlaması, esas olarak, Kadın'ın suçudur. Marksizm'in dininde de de vaziyet aynen böyle hikâye edilir ve fatura yine Kadın'a kesilir: Yılan ile eşdeğer addedilen, İblis'in Arz'daki temsilcisi sayılan Kadın'a.

